

במדינה

בוקר גברו חששותיה של רחל. רק לא זה, חשבה בחרדה, אל אלוהים, רק שלא נגנב!

המחשבה על גניבת הכלב נחתרה קה כאשר הלכה בבוקר אל הבור טיק, הקרוב לביתה, מבלי שמצאה את עקבותיו. היא סובבה בחצרות בתיקה, ביקרה ליד בתי הכלבות המיוחמות והלכה אל הפינות החביבות עליו, לבסוף חזרה לבוטיק.

יחיד מסוגו בארץ. אבל ה- כלב לא הגיע גם לבוטיק, משחלף הבוקר חשך עליה עולמה. לפני כשש שנים נגנב כלבה לראשונה. אז היה צעיר ושובה לב. כלב בוקר סר לבן, יחיד מסוגו בישראל. היא קיבלה אותו כשהיה תינוק וגידלה אותו באהבה ובמסירות. הכלב היה

(המשך מעמוד 39)

טלויזיה לפינה כלשהי, החלו וישיבה מתעוררים לפעילות קדחתנית, צוחקים בכל פה, מוחאים כפיים ושרים בהתלהבות שירי מולדת. כאשר כבו הורקורים, חזרו לאדישות מדוכאת.

מישחק ילדים. הסוף המר בא בחטף. השעה הייתה אחת וחצי, והכל התכוננו לבלות עוד כמה שעות טובות. העיתונאי הגי אשד הרכיב צוות של ח"כים — יהודה בן מאיר, אהוד אולמרט, יוסי שריד, מרדכי וירשובסקי — וביקש להציג להם שאלות. השאלה הראשונה נגעה לסדרים פרלמנטריים. איש לא מצא תשובה מבריקה. השאלה השניה לא הביי

דבר אחד אפשר לומר לשיבתו של גור: הוא כן. גור לא נסוג ממה שפורסם ולא טען בדבריו שובשו. להיפך, הוא זה שהתגרה בשואלים וגער בהם על תמימותם.

כפל לשון ומעגל-קסמים

מיפגעת העבודה לא היווה הראיון שום אינדיקציה של לית לגבי אישיות גור: להיפך, יתכן שבעטיו התחזק מעמדו בי מיפגה. הרי גם פרס מגדיר עצמו כביסחוניסט. גור אולי כן, אך איננו חכם. עיון מדויק בדברים המזעזעים שאמר, אודות הפער שבין הדעות דובר צה"ל ומעשי הצבא בשטח, היחס לאוכלוסיה האזרחית הערבית מעבר לגבול, ההכרה שהכל מבינים, או צריכים להבין כיצד התנהלו העניינים ברמת המדינה? ללא הבחנה? גור: "איזו הבחנה? מה עשו תושבי אירביד שהפגזתי הפצצתי אותם? אבל אז היה זה קרוב לבית-שאן, למעור-חיים, לבית-אל-שומר זוג מטוסי קרב באוויר. יר-רים? אז הוא מפציץ. מה קרה לכם? אתם שוכחים את ההיסטוריה?"

המראיינים הגדהמים שואלים: "ללא הבחנה?" גור: "איזו הבחנה? מה עשו תושבי אירביד שהפגזתי הפצצתי אותם? אבל אז היה זה קרוב לבית-שאן, למעור-חיים, לבית-אל-שומר זוג מטוסי קרב באוויר. יר-רים? אז הוא מפציץ. מה קרה לכם? אתם שוכחים את ההיסטוריה?"

המראיינים אינם מרפים: "ההרעות הצבאיות שלנו דיברו תמיד על השבת אש למקורות הירי ופגרי עה במטרות מחבלים."

"מיליון וחצי פליטים עשינו"

גור: "גור באמת... אתם לא יודעים כי כל ביקעת הירדן התרוקנה במלחמת ההתשה?" שאלה: כלומר, כשאתה מדבר על הפגזה, הכוונה היא שעשינו את זה בלי הבחנה?" גור: "לי אין זכרון סלקטיבי; אני משרת בצבא שלושים שנה מלאות. וכי אני לא יודע מה עשינו כל השנים? מה עשינו לאורך התעלה? מיליון וחצי פליטים עשינו. באמת, איפה אתם חיים. אתם מסדרים את העניינים לפי הרצון הירעי שלכם? הפגזנו את אקסמיליה, סואץ, פורט-סעיד, פורט-סואד. מיליון וחצי פליטים. פתאום מה קרה? יושבים על-יד הגבול בקריטי-שמונה ועשר שנים לא יכולים לנוע בליה. מה פתאום האוכלוסיה הזאת של דרום-לבנון נהייתה צדיקה כל כך גדולה? הם ידעו מה המחבלים עושים, הם עזרו להם לפני ואחרי המיבצע וקיבלו אותם כקבלת פני גיבורים."

שאלה: "הטיעון שלך הוא כי האוכלוסיה הזאת היא בת-עניי-שה?" גור: "הטיעון הזאת היא בת-עניי-שה?" גור: "הטיעון הזאת היא בת-עניי-שה?"

שאלה: "בהוראות שלך לצה"ל לא אמרת להבחין בין אוכלוסיה לבין אנשים שבהם אנחנו רוצים לפגוע." גור: "אינני משקר להצממי. נתתי את ההוראה הזאת לכל הצבא. וכשאני נותן פקודה לצה"ל להיכנס לאזור מאוכלס, ואני מאשר דוקטרינת אש, אני יודע מה שאני עושה. כל מה שאני צריך לשמור הוא זה מפני התופעה של הרצחת וגם ירשת! כלומר, מפני ביזה, ואני אישית הקפדתי על זה כל ימי חיי... כשאני אישית ליאנוש להפעיל מטוסים, ארטילריה וטנקים, ידעתי מה ש-אני עושה. כשאמרת ליאנוש: תכניס למארון אראס טנקים מה שיותר מהר ותפגע בהם מרחוק, לפני שהחברה מגיעים לקרב פנים-אל-פנים, לא ידעתי מה ש-אני עושה? או נתתי את הפקודה הזאת."

מועמד גור, אבל לא חכם

להגברת ההתנחלות ב"איוורי ה" ביסחון". לפנים יכול היה המערך לטעון שאין ברירה. סאדאת ביתק את מעגל הקסמים. דבריו של גור, שלא זכו לגינוי, והמוטו שהביא עימו כנדוניה מיפגת-העבודה, מבשרים כיצד ינהג המערך בשיל-טון, אם זה יפול לידיו בקרוב. כפל הלשון גור הוא נציגו הנאמן יחזיר את הישראלי אל התקופה שלפני נובמבר 77.

(המשך מעמוד 24) הרבה יותר שאמר בחלק הראשון של הרעיון, המעידים על "כוונותיו האמיתיות" של גור. להלן יוצג גור במיטבו, כשירות למצביעים הפוטנציאליים של ה-מערך.

"הציבור שגלחם במיבצע, ליר-טאני, אמר גור, 'היה מוכן באר-פן יסודי ולא בפרטים. כי ממה נפשך: הציבור האזרחי שבתוכו אנו נלחמו, זה ציבור אזרחי ה-מאכלס את המחבלים כבר למעלה מעשר שנים. זוהי אוכלוסיה ש-היתה ידועה כנותנת סיוע פעיל למחבלים וזאת עובדה היסטורית. זה לא יעזור בדיעבד להיות יפה-נפש. אני, כאלוף פיקוד, הפגזתי אותם שנתיים וחצי. אחרי הטבח ליד אביבים הפצצתי והפגזתי אר-בעה כפרים ללא שום אישור! אתם יודעים כמה כפרים מעיירות הפצצ-נו והפגזנו בשביל לשמור על בית-שאן?"

המראיינים הגדהמים שואלים: "ללא הבחנה?" גור: "איזו הבחנה? מה עשו תושבי אירביד שהפגזתי הפצצתי אותם? אבל אז היה זה קרוב לבית-שאן, למעור-חיים, לבית-אל-שומר זוג מטוסי קרב באוויר. יר-רים? אז הוא מפציץ. מה קרה לכם? אתם שוכחים את ההיסטוריה?"

המראיינים אינם מרפים: "ההרעות הצבאיות שלנו דיברו תמיד על השבת אש למקורות הירי ופגרי עה במטרות מחבלים."

"מיליון וחצי פליטים עשינו"

גור: "גור באמת... אתם לא יודעים כי כל ביקעת הירדן התרוקנה במלחמת ההתשה?" שאלה: כלומר, כשאתה מדבר על הפגזה, הכוונה היא שעשינו את זה בלי הבחנה?" גור: "לי אין זכרון סלקטיבי; אני משרת בצבא שלושים שנה מלאות. וכי אני לא יודע מה עשינו כל השנים? מה עשינו לאורך התעלה? מיליון וחצי פליטים עשינו. באמת, איפה אתם חיים. אתם מסדרים את העניינים לפי הרצון הירעי שלכם? הפגזנו את אקסמיליה, סואץ, פורט-סעיד, פורט-סואד. מיליון וחצי פליטים. פתאום מה קרה? יושבים על-יד הגבול בקריטי-שמונה ועשר שנים לא יכולים לנוע בליה. מה פתאום האוכלוסיה הזאת של דרום-לבנון נהייתה צדיקה כל כך גדולה? הם ידעו מה המחבלים עושים, הם עזרו להם לפני ואחרי המיבצע וקיבלו אותם כקבלת פני גיבורים."

שאלה: "הטיעון שלך הוא כי האוכלוסיה הזאת היא בת-עניי-שה?" גור: "הטיעון הזאת היא בת-עניי-שה?" גור: "הטיעון הזאת היא בת-עניי-שה?"

שאלה: "בהוראות שלך לצה"ל לא אמרת להבחין בין אוכלוסיה לבין אנשים שבהם אנחנו רוצים לפגוע." גור: "אינני משקר להצממי. נתתי את ההוראה הזאת לכל הצבא. וכשאני נותן פקודה לצה"ל להיכנס לאזור מאוכלס, ואני מאשר דוקטרינת אש, אני יודע מה שאני עושה. כל מה שאני צריך לשמור הוא זה מפני התופעה של הרצחת וגם ירשת! כלומר, מפני ביזה, ואני אישית הקפדתי על זה כל ימי חיי... כשאני אישית ליאנוש להפעיל מטוסים, ארטילריה וטנקים, ידעתי מה ש-אני עושה. כשאמרת ליאנוש: תכניס למארון אראס טנקים מה שיותר מהר ותפגע בהם מרחוק, לפני שהחברה מגיעים לקרב פנים-אל-פנים, לא ידעתי מה ש-אני עושה? או נתתי את הפקודה הזאת."

מועמד גור, אבל לא חכם

להגברת ההתנחלות ב"איוורי ה" ביסחון". לפנים יכול היה המערך לטעון שאין ברירה. סאדאת ביתק את מעגל הקסמים. דבריו של גור, שלא זכו לגינוי, והמוטו שהביא עימו כנדוניה מיפגת-העבודה, מבשרים כיצד ינהג המערך בשיל-טון, אם זה יפול לידיו בקרוב. כפל הלשון גור הוא נציגו הנאמן יחזיר את הישראלי אל התקופה שלפני נובמבר 77.

ארו מיפגש עם ידידות — בחושך

קשור אליה עד מאוד ולא נפרד ממנה כשהיתה הולכת לעבודתה. את עבדה במלון פאל (לשעבר שר-תון) והכלב היה ידידם של כל עובדי המלון.

משלא מצאה אותו סמוך לבית-המלון ואף לא באיזור, חששה כי מישוה חמד את הכלב היפהפה והח-ליט להפוך אותו לעסק. אחרי ש-פנתה לכל הגורמים, כולל המיש-טרה, אגודת צער בעלי-חיים הר-רופאים הוותיקים, החליטה לפ-נות להעולם הזה.

למחרת הופעתו של הגליון (הגולט הזה 1978), שבו פורסמו הפרטים על הכלב, ניתקל סיור של המישמר האזרחי באדם עם בוקסר לבן. הסתבר כי האיש התמחה בגניבת כלבים והמישטרה לכדה אותו. הוא בא על עונשו והכלב חזר הביתה. בעקבות פנייה של רחל לעיתון, ותיאור הכלב כ"יחיד מסוגו בארץ", התפתח וי-כוח מעל דפי העולם הזה (1977). הסתבר שיגשם אנשים הקנאים ל-טוהר הגזע, שלדעתם יש לחסל את הכלבים שאינם עונים על הת-קנון המקובל ב"ספר הגידול" של גזע מסויים.

רחל הייתה מזועזעת, ויחד עמה גם קוראים אחרים. המחשבה על כך שיותר להרוג למען טוהר הג-זע הבעיתה אותם.

מי שגנב את הבוקסר של רחל לא ייהנה ממנו עתה. הוא כבר בן תשע, ואף שהוא גברי במיוחד, רחב יותר ונמוך יותר מבוקס-רים האחרים, הוא זקוק לטיפולים מיוחדים. מחמת הזיקנה עשויים פניו קמטים קמטים. הוא סובל מבעיות של עיכול וזקוק לתרופות מיוחדות ולדיאטה מיוחדת. הוא רגיל לבעליו בלבד, לטוב ולרע, וטוב יעשה מי שימצא אותו. אם יחסוך יסורים הן מן הכלב והן מבעליו — וימחר להחזירו.

אה תשובות שנונות ויותר — ואז לפתע, כאילו על פי פקודה אילמת, קמו עשרות ח"כים ונהרו אל שר-היציאה. המסיבה נגמרה — ויחד עימה הכנסת.

גידעון רייכר שם את מילות-הסיכום בפי ח"כ הליכוד חיים קופמן, סוכן צעצועי-לגו בארץ: "הכנסת היא מישחקיילדים."

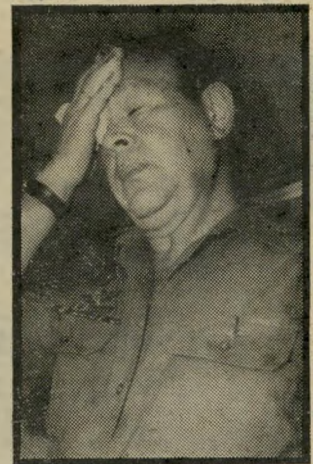
חיות מי ראה כלב זה?

עץ חיי כלב ועץ קשרי הלב שכיני החיה והארם

מאז ליל ה-30 במארס לא עצ-מה רחל אייכנר את עיניה. באותו לילה עלתה על יצועה, עייפה, כי דרכה, אחרי יום ארוך של עמידה על הרגליים ועבודה בבוקסר שלה, בכיכר-אחרים. היא השאירה דלת פתוחה לכלב-הבוקסר שלה, ארו. גם הוא לא שינה ממינהגו מדי לילה בליה, כשכסביבה שתי כל-בות מיוחדות; הוא היה יוצא לו לסיבוב לילי, נפגש עם ידידוחיו, ואחרי שעתיים-שלוש היה חוזר הביתה. הוא ידע כי כאן מחכה לו רחל, וזהו המקום שבו הוא רצוי ביותר, כילד אצל אמו.

אף שבזמן האחרון רבו מיקריי האלימות בעיר ואנשים בודדים סוגרים עצמם על מנעול ובריה, לא יכלה רחל להקשיח לבה נוכח טב-עו של הכלב הזכר, היא ידעה כי באשר נקבה מיוחדת מצויה — לשם נושאות אותו רגליו, לכן היתה נכונה גם בליה זה לקום, לשמע צעדי של הכלב, לסגור את הדלת ולחזור לשינה המתוקה.

אבל בליל ה-30 במרס לא חזרה לסגור את הדלת. הלילה התארך עד מאוד והכלב לא חזר. לקראת

מועמד גור, אבל לא חכם

ליריק חדש בדיזנגוף!

"מרתף ליריק" פועל בדיזנגוף 190, ת"א

מרכז תרבות ראשון מסוגו בארץ — המציע ספרים, תקליטים והדפסים אמנותיים

מבחר עשיר ביותר של ספרות עברית (על זרמיה השונים)

מבחר ספרים מתורגמים מבחר ספרים מיובאים

תקליטים במגוון עשיר הדפסים של אמני צמרת ישראלים, תערוכות מתחלפות, הפועות בימי שישי, קפה, מוסיקת רקע שחרית של שבת

פתוח יום יום (כולל מוצ"ש) עד שעה 11 בערב

רשת חנויות ליריק ברחבי הארץ:

- ליריק — משרד ראשי: דיזנגוף 190, ת"א, טל. 03)233892
- ליריק — "מרתף ליריק" דיזנגוף 190, ת"א
- ליריק — רח' סוקולוב 53, רמת-השרון
- ליריק — ככר המדינה, רח' ה' באייר 8, ת"א
- ליריק — שדרות הגעתון 38, נהריה
- ליריק — רוטשילד 77, פתח-תקה

הצעות מיוחדות לבאי ליריק דיזנגוף:

- קניה בתשלומים (אפשרות לתשלום מרוכז, אחת לחודש) הנחות גדולות בתעודות קניה (עד 25%) ספר שנקנה בליריק — ניתן להשיבו ולקבל תמורתו זיכוי על חצי ממחרו. כל זאת ועוד ב"מרתף ליריק", ב"מרתף ליריק" נעים להפגש. "ליריק" — ספר ותקליט לכל אחד.

לרגל החג הנוחת מכת'עו!